

YOLCU TAŞIMADA ZAMANAŞIMINA İLİŞKİN YARGITAY KARARLARI

Yolcuların ölümü veya bedensel zarara uğramaları durumunda, taşıyıcının sorumluluğu TTK.767/5. uyarınca on yıldır.

Taraflar arasındaki uyuşmazlık taşıma hukukundan kaynaklanmıştır. TTK.806. maddesi uyarınca taşıyıcı yolcuları salimen taşımakla yükümlüdür. Meydana gelen kaza sonucu yolcular öldükleri veya cismani zarara uğradıkları takdirde taşıyıcının sorumluluğu TTK.767/5. maddesi uyarınca on yıldır. Bu bakımdan Trafik Kanunundaki zamanaşımı süresinin geçmiş olduğu gerekçesiyle davanın reddine karar verilmesi doğru görülmüştür. Nitekim Yargıtay'ın istikrar kazanmış görüşü de bu doğrultuda olduğundan (HGK.14.6.1978 gün E.977/11-471 K.978/662) davacı vekilinin temyiz itirazlarının kabulüyle hükmün davacı yararına bozulması gerekmiştir.

11.HD.29.11.1988, 3824-7230 (Özel belgelik)

Taşıyıcı yolcuları gidecekleri yere sağ salim taşımakla yükümlüdür. Yolcuların kazaya uğramaları durumunda bundan doğacak zararları taşıyıcı öder. Yolculuk sırasında meydana gelen kaza sonucunda bedensel bir zarar doğduğu takdirde taşıyıcının sorumluluğu 10 yıllık zamanaşımı süresine tabidir.

Davacının davalılara ait otobüste seyahat ederken meydana gelen ve davalı şoförünün yüzde yüz kusuru ile sebebiyet verdiği kaza sonucunda sağ ayağını kaybedecek şekilde bedensel zarara uğramış olduğunda uyuşmazlık bulunmamaktadır. Uyuşmazlık davanın tabi olduğu zamanaşımı süresine ilişkindir.

Türk Ticaret Kanunu'nun 806. maddesi uyarınca taşıyıcı yolcuları gidecekleri yere sağ ve salim olarak taşımakla yükümlüdür. Yolcuların kazaya uğramaları durumunda bundan doğacak zararları taşıyıcı tazmin eder. Aynı kanunun 767. maddesinin 5. fıkrası gereğince de yolculuk sırasında meydana gelen kaza sonucunda cismani zarara uğranıldığı takdirde, taşıyıcının sorumluluğu on yıllık zamanaşımına tabi olur. Bu bakımdan Trafik Kanununda yazılı zamanaşımı süresinin geçmiş olduğu gerekçesiyle davanın reddi doğru olmadığından hükmün bozulması gerekmiştir.

11.HD. 03.06.1976, 4058-4278 (Özel belgelik)

TTK.nun 767/5. maddesine göre, bir kaza sonucunda cismani zarara uğrayan kişinin taşıyıcıya karşı açacağı tazminat davası 10 yıllık zamanaşımına tabidir.

Davacı vekili, davalılara ait otobüsün yaptığı trafik kazası sonucu davacının ayağından yaralanarak çalışma gücünü kaybettiğini ileri sürerek maddi ve manevi tazminat davası açmış; ilk açtığı davada fazlaya ilişkin hakkını saklı tuttuğundan ikinci davada bakiye zararını istemiştir.

Davalılar vekili, olay tarihinden itibaren yedi yıl geçtiğini ve davanın zamanaşımına uğramış olduğunu, ilk davanın bu davada istenen meblağ bakımından zamanaşımını kesmeyeceğini, davacının maluliyetini önceki davada öğrendiğini, tazminat miktarı belli olduğu halde bugüne kadar dava etmediğinden zamanaşımı nedeniyle davanın reddi gerektiğini savunmuştur.

Mahkemece, savunmanın kabulü ile davanın zamanaşımından reddine karar verilmiş; hükmü davacı temyiz etmiştir.

TTK.nun 767. maddesinin 5. fıkrası gereğince, meydana gelen bir kaza sonucunda cismani zarara uğrayan bir kimsenin taşıyıcıya karşı açacağı tazminat davası on yıllık zamanaşımına tabidir. Bu durumda işin incelenerek sonucuna göre bir karar verilmesi gerekirken, iki yıllık zamanaşımı süresinin geçtiğinden bahisle davanın reddi yolunda hüküm tesisi doğru değildir. Bu nedenlerle davacı vekilinin temyiz itirazları yerinde görüldüğünden hükmün bozulmasına karar verilmiştir.

11.HD. 15.01.1976, 1975/5738-1976/166 (Özel belgelik)

Yolcu taşımada bedensel zarar veya ölüm halinde zamanaşımı 10 yıldır.

Davacı vekili, davacının davalılara ait otobüste yolculuk yaparken diğer davalıya ait kamyonla çarpışması sonucu sol kolunu kaybettiğini, bundan önce de saklı tutulan hak gereğince bakiye tazminatın davalılardan ortaklaşa ve zincirleme tahsilini talep ve dava etmiştir.

Davalılar vekili, cevap dilekçelerinde davacının iki yıllık zamanaşımına tabi olduğunu ve bu sürenin de dolduğunu savunarak davanın reddini istemişlerdir.

Mahkemece, davanın iki yıllık zamanaşımı süresi içinde açılmadığından reddine karar verilmiştir. Kararı davacı vekili temyiz etmiştir.

... Ancak diğer davalılar otobüs sahibi olup davacı ile aralarındaki hukuki ilişki (yolcu taşıma sözleşmesinden) kaynaklanmaktadır. Her ne kadar TTK.nun konu ile ilgili 767/1.maddesinde, taşıma mukavelesinden doğan bütün alacakların 1 yılda zamanaşımına uğrayacağı hükme bağlanmış ise de, aynı maddenin 5.fıkrasında, ağır kusur halinde cismani zarar ve ölüm hallerinde bu hükmün uygulanmayacağı açıklanmış bulunmaktadır. Taşıyıcı olan davalılar yolcuları sağ ve salimen yerlerine ulaştırmakla yükümlüdürler. Önceki dava sebebiyle alınan bilirkişi raporunda ise davalıların sahibi oldukları otobüsün kazanın oluşmasında %60 oranında kusurlu bulunduğu da saptanmıştır. Bu durumda ağır kusur nedeni ile taşıyıcı davalıların sorumluluğu, kökleşmiş Yargıtay içtihatlarına göre 10 yıllık zamanaşımı süresine tabidir. Dava tarihi ile olay tarihi arasında bu süre dolmamış bulunmasına göre, taşıyıcı sıfatını haiz davalılar hakkındaki fazlaya dair saklı tutulan hak gereğince açılan bu davanın incelenip sonucuna göre bir karar verilmesi gerekirken, yazılı şekilde, zamanaşımına uğradığından bahisle davanın reddine karar verilmesi doğru görülmemiştir.

Açıklanan nedenlerle davacı vekilinin yerinde görülen temyiz itirazlarının kabulü ile diğer davalılar yönünden hükmün davacı yararına BOZULMASINA karar verilmiştir.

11.HD.28.06.1979, 2813-3468 (Özel belgelik)

Yaralanıp sakat kalan yolcunun açtığı davada zamanaşımı 10 yıldır.

Otobüste yolcu olan davacının, meydana gelen trafik kazası sonucu yaralanıp sakat kaldığı öne sürülerek açılan davada uyuşmazlık, yolcu taşıma sözleşmesinden kaynaklanmakta olup BK.nun 125.maddesinde düzenlenen 10 yıllık zamanaşımına tabi olmasına, davanın süresinde açılmış olmasına, davacı hakkındaki ceza davasında Adli Tıp Kurumunca düzenlenen kesin raporda davacının işgöremezlik oranının saptanmış bulunmasına göre, davacı lehine maddi ve manevi tazminata hükmolünmesi isabetlidir.

11.HD. 13.12.2001, 8006-9833 (YKD.2002/3-394)

Yolcu ve eşya taşıma sözleşmelerinden doğan ödence davaları Karayolları Trafik Yasasının kapsamı dışındadır ve on yıllık genel zamanaşımına bağlıdır. (TTK.765/5, BK.125)

Davacı, davalıya ait otobüste yolcu olarak seyahat ederken, otobüsün duran kamyonla çarpışması sonucunda yaralandığı ve beden gücünün %58'ini kaybettiği tartışmasızdır. TTK.nun 806. maddesi gereğince taşıyıcı, yolcuları gidecekleri yere sağ ve sağlıklı olarak ulaştırmakla ve kazaya uğramaları halinde bundan doğacak zararları ödemekle yükümlüdür.

TTK.nun 767.maddesi uyarınca, taşıma sözleşmesinden doğan bütün alacaklar bir yıllık zamanaşımına tabi ise de, aynı maddenin 5. fıkrasında yer alan ayrıık hükümde, meydana gelen bir kaza sonucunda cismani zarara uğrayan yolcuya karşı taşıyıcının sorumluluğu hakkında bu sürenin uygulanmayacağı açıkça belirtilmiştir. Bundan başka, yolcu taşımada, taşıyıcı ile yolcu arasında taşıma bağının oluştuğu kuşkusuzdur.

Yolcu ve eşya taşıma sözleşmelerinden doğan tazminat davaları, Karayolları Trafik Kanunu'nun kapsamı dışında kalmakta ve TTK.nun taşıma işleri ile ilgili altıncı faslın ikinci kısmında yer alan hükümlere tabi bulunmaktadır. O halde, taşıma bağı hakkında zamanaşımı bakımından TTK.767. maddesi uygulanamayacağından ve yasada başka bir zamanaşımı

süresi gösterilmediğine göre, aynı kanunun birinci maddesinin yollamada bulunduğu BK.nun 125. maddesinde öngörülen on yıllık genel zamanaşımı süresinin olayda uygulanması gerekir.

11.HD.18.04.1977, 1800-1917 (YKD.1978/8-1331)

Yolcu, trafik kazası sonucu yaralanmış olsa bile, Karayolları Trafik Kanunu hükümleri değil, Türk Ticaret Kanunu'nun taşımaya ilişkin hükümleri uygulanır. Buna göre zamanaşımı on yıldır.

Mahkemece, davalı şoför Abdullah'ın bu davanın açılmasından önce ölmüş olduğu motorlu taşıt sahibi olan diğer davalı Kadir'e açılan davada uygulanması gereken ve 2918 sayılı Yasanın 109/f.1 maddesinde öngörülen iki yıllık zamanaşımının dolmuş bulunduğu gerekçesiyle davanın reddine karar verilmiştir. Hüküm, davacı vekili tarafından temyiz edilmiştir.

TTK.nun 12/10. maddesi hükmü gereğince taşıma işiyle iştigal etmek ticari işlerdendir. TTK.nun 767/1. maddesi gereğince taşıma işlerinden doğan alacaklar kural olarak bir yıllık zamanaşımına tabi ise de, aynı maddenin 5 inci fıkrasında on yıllık zamanaşımına tabi tutulan istisnai haller gösterilmiştir. Yerleşmiş Yargıtay içtihatları gereğince cismani zarar veya ölüm halinde on yıllık zamanaşımının uygulanması gerekir. Kaldı ki, olayın meydana geliş şekline göre, davalı Kadir'e ait aracı kullanan şoförün ağır kusurlu olduğu da anlaşılmaktadır. TTK.nun 806/2 maddesi gereğince, taşıyıcı kural olarak sorumlu olup bu sorumluluktan kurtulabilmesi için kendisine veya yardımcılara (istihdam ettiği kişilere) yükletilmesi mümkün olan bir kusurdan doğmadığını kanıtlaması gerekir. Olayda ise aksine, davalı taşıyıcının istihdam ettiği kişi durumundaki şoförün %100 kusurlu olduğu anlaşılmaktadır.

Bu durumda mahkemece yapılacak iş, davanın esasına girilerek davacı tarafından tazminat alacağının hesaplanarak bulunacak miktara hükmetmekten ibaret iken, yazılı şekilde karar verilmesi bozmayı gerektirmiştir.

11.HD. 12.05.1987, 927-2884 G.Eriş, age., 1996, sf. 203, no:31)

Davalıların taşıyıcı olmaları sebebiyle yolcunun ölümünden doğan tazminat davasının zamanaşımı, TTK.nun 767/5. maddesi yoluyla BK.nun 125. maddesinde öngörülen on yıllık zamanaşımıdır.

Davacıların murisinin davalı limited şirketten aldığı biletle, diğer davalı anonim şirketin işlettiği otobüste seyahat ettiği sırada otobüsün uçuruma yuvarlanması sonucu öldüğü ileri sürülerek maddi ve manevi tazminatın ortaklaşa davalılardan tahsilini istemiştir.

Davalılar vekili, davalı limited şirket otobüs sahibi olmadığından bu şirkete husumet yöneltilemeyeceğini, diğer davalı anonim şirketin işletici olarak kusuru bulunmadığını savunmuştur.

Mahkemece, davacılar yararına maddi ve manevi tazminata hükmedilmiş; karar taraflarca temyiz edilmiştir.

Davalıların taşıyıcı olmaları sebebiyle yolcunun ölümünden doğan tazminat davasının TTK.nun 767/5. maddesi yollamasıyla BK.nun 125. maddesinde öngörülen on yıllık zamanaşımına tabi bulunmasına göre, davalıların temyiz itirazlarının reddi gerekmiştir.

11.HD.21.12.1989, 7785-7352 (Özel belgelik)

Türk Ticaret Yasası'nın 767/5 inci maddesi ve yerleşmiş Yargıtay kararları gereğince, yolcunun cismani zarara uğraması veya ölmesi halinde zamanaşımı, Borçlar Yasası'nın 125 inci maddesindeki 10 yıllık genel zamanaşımıdır.

Davacılar vekili, davacıların murisinin, davalı yana ait otobüste yolcu iken, davalı araç şoförünün hatalı eylemi sonucunda meydana gelen trafik kazasında öldüğünü, muris ile davalılar arasındaki ilişkinin taşıma sözleşmesinden kaynaklandığını ileri sürerek, fazlaya ilişkin hakları saklı kalmak üzere, maddi ve manevi tazminata karar verilmesini istemiştir.

Davalılar zamanaşımı savunmasında bulunarak tazminat miktarını ve kusur oranını kabul etmediklerini belirterek davanın reddini istemişlerdir.

Mahkemece, olay tarihinden başlayarak Trafik Yasası'ndaki iki yıllık süre içerisinde dava açılmadığı gerekçesiyle davanın reddine karar verilmiş; hükmü davacılar vekili temyiz etmiştir.

Davalılardan S.G. otobüs sahibi, M.B. işletmeci olarak taşıma sözleşmesinden sorumlu olduklarından ve Türk Ticaret Kanunu'nun 767/5 inci maddesi ve yerleşmiş Yargıtay kararları gereğince, yolcunun cismani zarara uğraması veya ölmesi halinde zamanaşımı, Borçlar Yasası'nın 125 inci maddesindeki 10 yıllık genel zamanaşımına tabi tutularak, bu davalıların zamanaşımı defilerinin reddiyle esasa girilip, bunların da diğer davalı ile birlikte ortaklaşa sorumlu tutulmaları gerekirken (BK.m.51), bunlar hakkındaki davanın zamanaşımından reddedilmesi bozmayı gerektirmiştir.

11.HD. 20.01.1986, 1985/6865-1986/102 (Yasa,1986/3-no:128)

Yolcu, taşıma sırasında yaralanmışsa, taşıyıcının sorumluluğu on yıllık zamanaşımına tabidir. (TTK.m.767/5.)

Davacı vekili, davalı Kamil'in malik ve sürücüsü olduğu takside yolcu olarak seyahat ettiği sırada, davalı Ali'nin maliki ve diğer davalı Kadir'in sürücülüğünü yaptığı araç ile çarpışma sonucu meydana gelen kazada davacının sol gözünü kaybettiğini ileri sürerek maddi ve manevi tazminat istemiştir.

Davalı (taksi sahip ve sürücüsü) Kamil, iki yıllık zamanaşımı nedeniyle davanın reddini istemiştir. Davalı Ali, kazaya karışan aracını (kazadan önce) davalı Kadire sattığını, davalı Kadir de iki yıllık zamanaşımının geçtiğini ileri sürerek davanın reddini istemiştir.

Davacı, davalılardan Kamil'in malik ve sürücüsü olduğu takside yolcu olarak seyahat ettiği sırada, davalılardan Ali'nin malik ve diğer davalı Kadir'in sürücüsü olduğu araç ile çarpışma sonucu meydana gelen trafik kazasında yaralanmış olup, **davacı ile davalı** (taksi sahip ve sürücüsü) **Kamil arasındaki taşıma akdi nedeniyle TTK.'nun 767/5.maddesi uyarınca Kamil yönünden açılacak tazminat davası on yıllık zamanaşımına tabidir.**

Davalı Ali yönünden ise, diğer davalı Kadir'e yaptığı harici satışın, noter vasıtası ile satış yapılmaması nedeniyle, sorumluluktan kurtulması mümkün olmayıp, bu davalı hakkındaki davanın husumet yönünden reddi doğru olmamıştır. Davalı Kadir yönünden, bu davalı hem sürücü ve hem de fiilen işletici olarak sorumlu olup, olay nedeniyle ceza davası açıldığı ve Kadir'in TCKT.459/2.maddesi uyarınca mahkûm edilmesine göre, bu davalı hakkında bedensel zarar nedeniyle açılan dava BK.'nun 60/2.madde hükmüne göre beş yıllık zamanaşımına tabidir. Mahkemece, işin esasına girilerek hasıl olacak sonuca göre bir karar vermek gerekirken, anılan hususlar gözden kaçırılarak yazılı şekilde hüküm kurulması doğru olmamıştır.

11.HD. 06.12.1993, 1720-8119 (YKD.1994/6-923)

Trafik kazasında yolcunun ölümü halinde, desteğinden yoksun kalan kişiler tarafından taşıyıcılara karşı açılacak tazminat davası TTK.nun 767/5. maddesi uyarınca 10 yıllık zamanaşımına tabi olup, Yargıtay'ın kökleşmiş içtihatları da bu yöndedir.

Davacılar vekili, davacıların yakını ve murisi bulunan Mehmet'in davalı şirkete ait otobüste yolcu olarak seyahat halinde iken geçirdikleri trafik kazası sonucu öldüğünü ileri sürerek, dilekçede belirtilen miktarlarda maddi ve manevi tazminatın davalıdan tahsilini istemiştir.

Davalı vekili cevabında, müvekkili şirketin kazaya neden olan otobüsün maliki bulunduğu için iki yıllık dava açma süresinin geçtiğini ileri sürerek zamanaşımı nedeniyle davanın reddini istemiştir.

Mahkeme, davacıların murisinin taşıma sözleşmesini bilet veren dava dışı V.Turlar Ltd.Şti. ile yaptığı, davalının ise sadece ölen yolcunun içinde bulunduğu otobüsün sahibi olduğu, bu nedenle davanın KTK.'na göre iki yıllık zamanaşımına tabi olduğu, davacıların iki yıllık süre geçtikten sonra dava açtıkları gerekçesiyle davanın reddine karar vermiştir.

Davacıların murisi Mehmet'in, dava dışı V.Turlar Ltd.Şti.'nin verdiği biletle davalı V.Turizm A.Ş.'ne ait otobüste yolcu olarak seyahat halinde iken geçirilen trafik kazası sonucu öldüğü tartışmasızdır. Davacı tarafın daha önce açtığı davada V.Turlar Ltd.Şti., İstanbul

7.Asliye Ticaret Mahkemesi'nin 1985/24 esas 1987/655 karar sayılı ilâmi ile tazminat ödemeye mahkûm edilmiştir. V.Turlar Ltd.Şti. ile araç sahibi bulunan bu davanın davalısı V.Turizm A.Ş. ortaklaşa taşıyan durumunda olup, taşıma akdi nedeniyle ortaklaşa sorumludurlar.

Diğer yandan, trafik kazasında yolcunun ölümü halinde, desteğinden yoksun kalan kişiler tarafından taşıyıcılara karşı açılacak tazminat davası TTK.nun 767/5. maddesi uyarınca 10 yıllık zamanaşımına tabi olup, Yargıtay'ın kökleşmiş içtihatları da bu yoldadır.

O halde, mahkemece davanın süresinde açıldığının kabulü ile işin esasına girilmesi, davalının sorumluluk durumunun yanında, tazminat miktarının belirlenmesi ve daha önce dava dışı V.Turlar Ltd.Şti hakkında verilen tazminat miktarı da gözetilerek tahsilde tekerrür olmamak üzere bir karar verilmesi gerekir. Eksik inceleme ile yazılı şekilde karar verilmesi doğru görülmemiş ve hükmün bozulması gerekmiştir.

11.HD. 17.09.1991, 1420-4638 (YKD.1992/1-70)

Yolculuk sırasında meydana gelen kaza sonucunda cismani zarara uğranıldığı takdirde, taşıyıcının sorumluluğu on yıllık zamanaşımına tabidir.(TTK.767/5.806)

Özel Dairece "TTK.'nun 806.maddesi uyarınca taşıyıcı yolcuları gidecekleri yere sağ ve salim olarak taşımakla yükümlüdür. Yolcuların kazaya uğramaları halinde bundan doğacak zararları taşıyıcı tazmin eder. Aynı Kanunun 767. maddesinin 5.fıkrası gereğince de yolculuk sırasında meydana gelen kaza sonucunda yolcu bedensel zarara uğratıldığı takdirde, taşıyıcının sorumluluğu on yıllık zamanaşımına tabi olur. Bu bakımdan Trafik Kanunu'nun ilgili maddesinde yazılı zamanaşımı süresinin geçtiği düşüncesiyle davanın reddi doğru değildir" gerekçesiyle yerel mahkeme kararı bozularak dosya yerine geri çevrilmekle, yeniden yapılan yargılama sonunda, mahkemece önceki kararda direnilmiştir.

Hukuk Genel Kurulu'nca incelenerek direnmeyi kapsayan son hükmün süresinde temyiz edildiği anlaşıldıktan ve kâğıtlar okunduktan sonra gereği görüldü:

Tarafların karşılıklı iddia ve savunmalarına, dosyadaki kâğıtlara, dayandığı gerektirici nedenlere göre Hukuk Genel Kurulu'nca da benimsenen Özel Daire bozma kararına uyulmak gerekirken, önceki kararda direnilmesi usul ve yasaya aykırıdır. Bu nedenle direnme kararı bozulmalıdır.

HGK.14.06.1978, E. 1977/11-477 K. 1978/662 (Yasa, 1978/7-1249, no:389)

Yolcunun ölmesi veya bedensel zarara uğraması durumunda, TTK.'nun 767.maddesi 1.fıkrasındaki (1) yıllık zamanaşımı değil, aynı maddenin 5.fıkrasının yollamasıyla, BK.'nun 125.maddesindeki (10) yıllık zamanaşımı uygulanır.

Davalılardan N.Otobüs sahibi olup, ona karşı açılan dava, otobüsteki yolculardan bazılarının kaza sonucu ölmesi ve yaralanması nedeniyle. Davacıların bu davalı hakkındaki tazminat istemleri, taşıma sözleşmesine dayanmaktadır. Her ne kadar taşıma sözleşmesinden doğan alacaklar TTK.'nun 767.maddesinin 1.fıkrasına göre bir yıllık zamanaşımına tabi ise de, zararın niteliği ve meydana geliş şekline göre bu bir yıllık sürenin bu olaya uygulanması mümkün değildir. Çünkü anılan maddenin 5.fıkrasında yer alan ayrı hükümde, yolcunun meydana gelen bir kaza sonunda bedensel zarara uğraması veya ölmesi halinde, taşıyıcının sorumluluğunun bu maddedeki zamanaşımına tabi olmayacağı hükme bağlanmıştır. Öte yandan, TTK.'nunda bu durumda uygulanacak zamanaşımı süresinin ne olacağı da gösterilmemiştir. O halde bu davalı yönünden uygulanması gereken zamanaşımı süresi, TTK.'nun 5.maddesinin yollama yaptığı BK.'nun 125.maddesindeki zamanaşımı süresidir ki, o da on yıldır. 11.HD.07.03.1980, 1509-1582 (YKD.1981/5-604)

Yolcunun ölümünde, zamanaşımı, TTK. 767/5.maddesine göre on yıldır.

Davacılar vekili, davacıların çocuğunun davalı Mevlüt'e ait ve Davalı Özcan idaresindeki araç ile seyahat ederken aracın devrilmesi sonucu öldüğünü ileri sürerek maddi ve manevi tazminatın olay tarihinden işleyecek faiziyle birlikte davalılardan alınmasını istemiştir.

Davalı Mevlüt zamanaşımı itirazında bulunmuştur.

Mahkemece, toplanan delillere ve bilirkişi raporuna dayanılarak davalı tarafın tamamen kusurlu olduğu gerekçesiyle davanın kabulüne karar vermiş; kararı davalılar temyiz etmişlerdir.

Dosyadaki yazılara, kararın dayandığı delillerle gerektirici sebeplere ve delillerin takdirinde bir isabetsizlik bulunmamasına ve davalılardan araç maliki Mevlüt'ün taşıyıcı durumunda olup, olayda davacıların çocuğu öldüğünden TTK.'nun 767/5.maddesi hükmünce on yıllık zamanaşımına tabi bulunmasına ve TTK.'nun 806.maddesi uyarınca taşıyıcı tamamen kusursuz olduğunu ispat etmedikçe zararın tamamından sorumlu bulunduğu davalıların temyiz itirazlarının reddi ile hükmün onanması gerekmiştir. 11.HD.20.10.1992, E.1991/4170 K.1992/10099 (Kazancı Yazılım)

Taraflar arasında yolcu taşıma ilişkisi bulunmasına göre, dava zamanaşımı yönünden KTK. 109.maddesi değil, TTK.767/5.maddesi uyarınca BK. 125.maddesindeki (10) yıllık zamanaşımı uygulanması gerekir.

Davacılar vekili, davalıların sahip oldukları araçların kaza yapması sonucu davalı Çağdaş Medikal Ltd.Şti.'ne ait araçta yolcu olan muris Serkan'ın öldüğünü ileri sürerek destekten yoksunluk ve manevi tazminat istemişlerdir.

Davalı Çağdaş Medikal Ltd.Şti. ve sürücü Hakan vekili, dava tarihi itibarıyla KTK.'nun 109.maddesindeki iki yıllık zamanaşımı süresinin dolduğunu, olayda davalı aracın sürücüsüne yöneltilen kusur oranı ve istenen tazminat miktarının abartıldığını, hatır taşıması nedeniyle BK.'nun 44.maddesi gereğince tazminat miktarında indirim yapılması gerektiğini savunarak, davanın reddini istemiştir.

Mahkemece, toplanan kanıtlar ve bilirkişi raporuna göre davanın kabulüne karar verilmiş; kararı davalılar Çağdaş Medikal Ltd.Şti. ve Hakan vekili temyiz etmiştir.

Dava dosyası içerisindeki bilgi ve belgelere, mahkeme kararının gerekçesinde delillerin tartışılıp değerlendirilmesinde usul ve yasaya aykırı bir yön bulunmamasına ve taraflar arasında yolcu taşıma ilişkisi bulunmasına göre, dava zamanaşımı yönünden KTK.'nun 109.maddesine tabi olmayıp, TTK.'nun 767/5.maddesi hükmü uyarınca BK.'nun 125.maddesindeki (10) yıllık zamanaşımı süresine tabi bulunmasına göre, davalılar vekilinin temyiz itirazlarının reddi gerekmiştir.

11.HD.25.06.2001, 3468-5708 (Kazancı Yazılım)

Davanın EGO Genel Müdürlüğüne taşıyıcı sıfatıyla yöneltilmesi nedeniyle, TTK. 767/5.maddesinin yollamasıyla BK.'nun 125.maddesi uyarınca zamanaşımı (10) yıldır.

Davacı vekili, davalıların sürücü ve işleteni oldukları otobüste yolcu olan davacının yaralandığını, davalı sürücünün yüzde yüz kusurlu olduğunu ileri sürerek tazminat istemiştir.

Davalılar vekili, davanın zamanaşımı nedeniyle reddini istemiştir.

Mahkemece, beş yıllık uzamış zamanaşımı süresinden sonra açıldığı gerekçesiyle davanın reddine karar verilmiştir.

Davada, davalılardan EGO Genel Müdürlüğü'ne taşıyıcı sıfatıyla husumet yöneltilmiş olup, olayda davacı da bedensel zarara uğradığına göre, bu davalı bakımından dava TTK.'nun 767/5 inci maddesinin yollamasıyla BK.'nun 125'inci maddesi uyarınca on yıllık zamanaşımına tabidir. Dava konusu olay bakımından (10) yıllık zamanaşımı süresi de dolmadığından, mahkemece, bu davalı vekilinin zamanaşımı definin reddine karar verilerek işin esasına girilmesi gerekirken, anılan husus gözden kaçırılarak, bu davalı bakımından davanın zamanaşımı yönünden reddine karar verilmesi doğru olmamış, hükmün bu nedenle davacı yararına bozulması gerekmiştir.

11.HD.30.11.2004, 2341-11731 (Kazancı Yazılım)

Taşıma sırasında yolcu ölürse, (10) yıllık zamanaşımı süresi uygulanır.

Davacı vekili, davacıların miras bırakını, davalı bankanın servis aracıyla iş giderken meydana gelen kazada öldüğünü, daha önce açılan asıl ve birleşen davalarda alınan bilirkişi raporlarında davacılar ödenmesi gereken destekten yoksun kalma tazminatlarının

istek tutarından yüksek olduğunun belirlendiğini, bu davalarda fazlaya ilişkin hakların saklı tutulduğunu ileri sürerek, hesaplanan tazminat tutarlarının olay tarihinden işleyecek reeskont faiziyle birlikte davalılardan tahsilini istemiş; ıslah dilekçesiyle tazminat tutarlarını artırmıştır.

Davalılar vekilleri, ıslah isteminin zamanaşımı süresi geçtikten sonra yapıldığını savunarak, dava ve ıslah isteminin reddini istemişlerdir.

Mahkemece, toplanan kanıtlar ve benimsenen bilirkişi raporuna göre, ıslah yoluyla istenen miktar yönünden zamanaşımı geçtiği gerekçesiyle ilk davada istenen miktarlar yönünden davanın kabulüne, ıslah yoluyla istemin zamanaşımı nedeniyle reddine karar verilmiştir.

Kararı davacılar vekili temyiz etmiştir.

TTK.'nun 806.maddesi gereğince taşıyıcı yolcuları gidecekleri yere sağ ve salim ulaştırmakla yükümlüdür. Taşıma sırasında kaza sonucu ölüm olursa TTK.'nun 767/5.maddesi gereğince uğranılan zararın giderimi on yıllık zamanaşımı süresine tabi bulunmaktadır. Davacı vekili, ıslah dilekçesi ile dava değerini (10) yıllık zamanaşımı süresi içinde artırmış olup, ıslah yoluyla artırılan miktar yönünden işin esasına girilerek hüküm kurulması gerekirken, yazılı şekilde karar verilmesi bozmayı gerektirmiştir.

11.HD.18.11.2002, 11507-10606 (Kazancı Yazılım)